

по европейскитѣ дворове — бѣ изпратена на Евлогиеви срѣдства; нѣму тѣ давали отчети за своето пжтуване“. Ев. Георгиевъ увѣрявалъ Паренсова, че въ случай на война, българската младежъ ще се присѣдини къмъ рускитѣ войски и ще имъ укаже голѣми услуги. Паренсовъ можелъ да подбере българи за своята разузнавателна служба и му обещалъ да повика и прѣдостави за цѣлѣта своя търговски агентъ отъ Виена — Гр. Начевичъ, челоуѣкъ интеллигентенъ, образованъ, знаящъ много езици. Кантората на Евлогия, както и цѣлия му домъ бѣ прибѣжище на на българитѣ, избѣгали изъ Турция. За участието, което Евл. Георгиевъ показалъ по приготвяне на освободителната война, той е получилъ извънредно ласкави писма отъ началникъ щаба на дѣйствующата армия — Непокойчицки и отъ руския дипл. агентъ въ Букурещъ — баронъ Стюартъ и награденъ съ орденъ „Св. Ана“ II ст.

Най-сетнѣ, велико значение има дѣятелността на Евл. Георгиевъ въ връзка съ Бѣлг. добр. дружина въ Букурещъ. Подъ влиянието на грѣцкитѣ възстания, въ които взеха видно участие български войводи, по интеллигентнитѣ българи въ Букурещъ, като напр. Михаилъ Кифаловъ, руски статски съвѣтникъ и тогавашенъ прѣводчикъ въ руското генерално консулство въ Букурещъ, учителъ П. Сапуновъ, Ст. Кипиловски, котленецъ, учителъ и писателъ; търговцитѣ: Мустаковъ (отъ Габрово), Ив. Бакалооглу и др., Неновичъ (отъ Сливенъ), Пѣшаковъ (отъ Видинъ), Д-ръ Пиколо (отъ Търново) и други просвѣтени българи се сдружили въ „Патриотично общество“ въ Букурещъ въ 1828 год., което имало за цѣль просвѣтно-националното повдигане на българския народъ. Отъ това общество се появи въ послѣдствие „Българската добродѣтелна дружина“, която къмъ 1850 година е проявила най-силно своята патриотична дѣятелность. Въ дружината сж вземали участие виднитѣ и заможни патриоти букурешки българи: Карабиберовъ, Д. М. ин-